

Posudek rigorózní práce Mgr. Viléma Holubce:

Koncentrace řízení v občanském soudním řádu

Předložená práce má rozsah 86 stran vlastního textu, použitá literatura, judikatura a práce s ní je dostatečná (s výhradou dále uvedenou). Název práce odkazuje k aktuálnímu právnímu stavu pokud jde o koncentraci řízení, čemuž plně odpovídá zvolená systematika práce (v deseti kapitolách se pojednává o různých aspektech tohoto procesního nástroje a 11. kapitola je věnována srovnávacímu pohledu na francouzský, anglický a německý civilní proces). Práce plně vyčerpává zvolené téma (dokonce včetně správního řízení, řízení podle 5. části OSŘ a konkursního resp. insolvenčního řízení, nikoli však správního soudnictví), neobsahuje věcné chyby, je napsána kultivovaně, přiměřeným odborným jazykem a tvoří tak způsobitý podklad pro obhajobu.

Výrazným kladem práce je zjevné propojení teoretických poznatků, závěrů judikatury a vlastní advokátní praxe kandidáta. To mu umožňuje – vedle teoretického pohledu – nejen reprodukovat názory Nejvyššího soudu promítnuté v citovaných judikátech, ale též domýšlet je do důsledků a popřípadě někdy i kriticky hodnotit. Obsahem práce je rozbor jednotlivých prvků koncentrace, a to: ust. § 114a – 114c OSŘ, koncentrace zákonná, zejména § 119a a § 205, dále § 118b a koncentrace soudcovská, zejména § 118a, 118c ve spojení s poučovací povinností soudu vůči účastníkům.

Dílčí připomínky:

- str. 25 an.: V části 5.4., věnované povinnosti důkazní je podán poněkud jednostranný pohled na základě děl prof. Macura a zcela opomenuta stěžejní práce doc. J. Fialy: Důkaz zavinění v občanském soudním řízení, NČSAV 1965. Přibrání tohoto díla by bylo doktorandovi umožnilo důkladněji se vyrovnat s otázkou přenesení důkazního břemene.
- Str. 34 an. shora: V souvislosti s ust. § 114b zde doktorand hovoří o kontumačním rozsudku pro uznání (který, podle něj, spojuje znaky obou). To by zasloužilo bližší vysvětlení.
- Str. 43 : zde je řešena zajímavá otázka, zda v souvislosti s § 118c OSŘ jde o to, co má účastník „osobně vykonat“ a musí být tedy osobně předvolán, nebo nikoli (viz § 45c odst. 3 OSŘ). Ve svém důsledku jde o obsah právního vztahu mezi advokátem a klientem.
- Str. 34 – 40: zde se autor věnuje rozboru § 114b z hlediska možnosti jeho použití a v jeho interpretaci oponuje výkladu přijatému Nejvyšším soudem. Bude vhodné se při obhajobě blíže k tomu vyjádřit.
- Str. 60 an.: I otázka přípustnosti námitky promlčení v odvolacím řízení a vlastní stanovisko kandidáta k ní by měla být v obhajobě zmíněna.

- Str. 70: charakter řízení podle 5. části OSŘ je diskutabilní, což mj. vyplývá i z podaného výkladu: kandidát bude mít příležitost se k této otázce rovněž blíže vyjádřit.

V Závěru práce se doktorand přiklání k názoru (vyjádřenému mj. v důvodové zprávě k tzv. velké novele OSŘ z r. 2000), že jde v současné době o předstupeň celkové rekonstrukce civilního procesního práva. K tomu jsou jeho dílčí poznatky k ustanovením § 114a – 114c, § 118a – 118c aj. OSŘ dobrým přínosem. Sám však vyjadřuje zejména obavy o to, zda si koncentrace řízení, zvyšující nároky na účastníky řízení i do budoucna, vyžádá či nikoli povinné zastoupení advokátem a jak se – bez ohledu na povinné zastoupení – změní vztah advokáta a jeho klienta, zejména v otázce odpovědnosti advokáta. Těmto úvahám nelze než přisvědčit.

Celkově hodnotím předloženou práci o koncentraci civilního soudního řízení jako kvalitní a podnětnou (mj. též z hlediska zpracování zahraničních úprav). Proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze, dne 8.4.2008

Prof. JUDr. Alena Winterová, CSc.
konzultant rigorózní práce